

dende Lov. Dette Lovforslag gaar, som hele vor nugældende Ordning, ud paa at yde Statens Støtte til kommunale Foranstaltninger. Dette er ogsaa nødvendigt. Der er alt for mange Omraader, hvor Forholdene rundt om i vort Land frembyder saa store Forskelligheder, at det ikke er muligt at ordne disse Spørgsmaal paa en heldig og god Maade uden ad kommunal Vej.

Man har i denne Forbindelse særlig nævnt Mælkeordningen, og det viser sig, at der her er et Omraade, hvor det i særlig Grad er nødvendigt, at det er fra Kommunernes Side, eventuelle Foranstaltninger træffes. Jeg har ladet undersøge Forholdene saavel i Provinsbyerne som her i København, og ligeledes har jeg ladet undersøge Forholdene i Sverige, da det i den sidste Tid i Bladene har været fremhævet, at Mælkeprisen var langt lavere i de svenske Byer, ogsaa i de svenske Storbyer, end her i Landet.

Det viser sig da, at Forskellen mellem Prisen i de danske Provinsbyer og f. Eks. København gennemgaaende er ca. 20 Øre pr. Liter. I København betales der for den Mælk, der tilføres Byen, af Mejeri 41 Øre pr. Kilo, og Producenten faar for Mælk med en Fedtprocent af 3,15 paa Banegaarden i København 43 Øre pr. Kilo; men den Maade, hvorpaa man omdeler og ombærer Mælken her i Byen, foraarsager en saa kolossal Fordyrelse, at Forbrugerne herinde for Mælk i Flaske maa betale 73 Øre pr. Liter, medens Prisen for Børnemælk er 85 Øre pr. Liter.

Det vil da være ganske klart, at hvis man ved at reformere paa dette Omraade skal komme til en Nedsættelse af Mælkeprisen her, er det aldeles nødvendigt, at Kommunen tager alle disse Forhold under Overvejelse. I Sverige har der tidligere været en Bestræbelse for at komme ind paa en lignende Ordning som den, der anvendes her i København, men man gik under Krigen ganske bort derfra og gik over til kun at sælge Mælk i løst Maal og fra Butik; man var ganske klar over, at man ikke kunde gaa anden Vej, naar man vilde hindre en alt for stor Stigning af Mælkeprisen. Regeringen har gennem Landbrugsministeriet tilstillet Den overordentlige Kommission en Skrivelse angaaende hele dette Forhold, og denne Skrivelse har jeg ladet gaa videre til Københavns Kommunalbestyrelse. I denne Skrivelse tilsiger Landbrugsministeriet sin fulde Medvirkning, hvis man vil ind paa at søge andre Fremgangsmaader fulgt end

dem, der i Øjeblikket følges her i Byen med Hensyn til Ombæring og Opbæring af Mælken.

Saaledes som Lovforslaget her foreligger, følger det altsaa de Veje, man tidligere har været enig om her paa Rigsdagen, blot med den Forandring, at der i de kommende Maaneder stilles et noget større Beløb til Raadighed for Kommunerne end i Tiden siden April. Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Folketings velvillige Behandling.

Formanden: Derefter har Justitsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære at fremsætte et *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 489 af 15. September 1919 om Statens Tjenestemænd*. Dette Lovforslag drejer sig om Lønninger til Overlægerne ved Statshospitalet i Sønderborg og Sindssygehospitalet i Vedsted. De foreliggende Bestemmelser var allerede indeholdte i det Lovforslag, jeg i sin Tid fremsatte angaaende Oprettelsen af de to nævnte Hospitaler; men de udgik efter Henstilling fra Folketingets Lønningsudvalg, som ønskede, at de skulde fremsættes som selvstændige Lovforslag. Det er altsaa dette, som nu sker, og jeg haaber paa det høje Tings velvillige Behandling.

Dernæst har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 18. April 1910 om Undersøgelse af Levnedsmidler*. Den nugældende Lov traadte i Kraft den 1. Oktober 1910 og skulde forelægges til Revision inden 1. Oktober 1920. Det saa ud til, at dette kunde lykkes, men den interskandinaviske Kommission, som blev nedsat, naaede desværre ikke at blive færdig med sit Arbejde paa Grund af forskellige Forsinkelser. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at Revisionen udsættes til 1. November 1921. Grunden til, at denne Dato er valgt, er den, at det ikke vilde være praktisk at sætte en Dato midt om Sommeren, da Rigsdagen formodentlig ikke er samlet. Jeg haaber ogsaa for dette Lovforslags Vedkommende paa en velvillig Behandling af det høje Ting.

Formanden: Derefter har Finansministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære at fremsætte for-